

og man har derfor antaget, at man kunde gaa den Vej at nedsætte Summen til det samme Beløb som i Fjor, altsaa 175,000 Kr., men saaledes, at man tilføjer Ordet „anlaas“ og derigennem gør det klart, at Summen er kalkulatorisk, idet man saa gaar ud fra, at Ministeriet søger at hjælpe i de Tilfælde, hvor der kan hjælpes efter de sædvanlige Regler, hvorefter Staten i saadanne Tilfælde giver Halvdelen af det, som Opholdet paa en saadan Anstalt koster. Man har ment, at Administrationen derved vilde saa tilstrækkelig fri Hænder, og at Beløbet dog mulig ikke behøve at løbe op til den foreslaaede Sum. Hvad den Anmærkning, som vi have foreslaaet, angaar, saa indtatte vi allerede i Fjor en saadan Anmærkning, og den gik ud paa, at 1,000 Kr. af den bevilgede Sum skulde kunne anvendes til en for de bestaaende Landsvageanstalter fælles finansiel Statskontrol. Man fandt det nemlig rigtigt, at Staten førte en saadan Kontrol med disse Anstalter, der modtog en saa stor Understøttelse fra Statens Side. Det fremgaar af en Skrivelse, der er meddelt i Betænkningen, at Ministeriet ikke i det forgangne Aar har anvendt disse 1,000 Kr., og at Ministeriet har ment, at det først vilde have Loven om Landsvagevæsenet afgjort. Udvalget har imidlertid ment fremdeles at burde fastholde, at der bør etableres en Statskontrol med disse Anstalter, og at der til en saadan Statskontrol bør anvendes en Mand, der er uafhængig af de forskellige Anstalters Bestyrelse. Det kan aabenbart ikke være Staten ligegyldigt, hvorledes disse store Anstalter administreres, thi til syvende og sidst, hvis de ikke kunne klare sig, vil det efter den Gang, det har faaet, let komme til at gaa ud over Staten. I øvrigt har Udvalget fundet, at der var Grund til at stænte alt, hvad der staar i Forbindelse med Landsvagesagen, en omhyggelig Overvejelse, og det har derfor søgt at fremskalde Oplysninger om disse Forhold, som d'Her. ville se af Betænkningen, hvor der er meddelt Oplysninger om Gl. Ballehus's Forhold og om de aandsvages Anbringelse i praktisk Virksomhed osv.

Under Nr. 138 har Ministeren foreslaaet en Forøgelse af Bevillingen til „Samsundet, der antager sig vansføre og lemlestede“. Det er et Samsund, som ved sin Virksomhed har vundet almindelig Sympati og Anerkendelse, ikke blot her i Hovedstaden, men over hele Landet. Som bekendt er det en Forening, der for det første har en Klinik for vansføre, en Klinik, hvor der i de 19 Aar, den har bestaaet, har været behandlet halvfjerde Tusinde Individer, og hvorfra der er uddelt

en Mængde Båndager o. desl. — det vil være tilstrækkelig bekendt. Foreningen har dernæst en Haandgærningsstole for enhaandede og andre Krøblinger, hvor der er oplært en stor Del Individer, den har fremdeles Arbejdsstuer for de Individer, der ere oplærte i dens Skole, hvor de senere kunne tjene deres Brød, og endelig har den indrettet et Internat for Patienter omkring fra Landet. Alle disse Virksomheder kræve jo Plads, og den har derfor i lang Tid savnet en Bygning. Den har saa indgivet et Andragende til Ministeriet og Folketinget. Ministeriet har imidlertid ment, at man hellere end at give et Laan til Foreningen paa 100,000 Kr. til en saadan Bygning eller et Tilskud af denne Størrelse maatte forøge dens aarlige Tilskud med 5,000 Kr., hvilket jo er Renten af 100,000 Kr., idet man har ment, at den saa vilde kunne skaffe sig den fornødne Bygning. Dette Forslag fra Ministeriets Side har Udvalget ment at maatte anbefale. — I Betænkningen har Udvalgets Flertal taget et Forbehold med Hensyn til Lærerindens Understøttelse. Vi forhøjede i Fjor det Beløb, der gives til Lærerinderne, fra 10,000 til 15,000 Kr. Der var Tale om at gøre noget lignende i Aar, men under Forhandlingerne i Udvalget med den højtærede Minister viste det sig, at der mulig fra Ministeren vilde komme Forslag om disse Forhold, og man har derfor udsat at stille noget Endringsforslag, indtil man saa det Forslag, der vil fremkomme fra Ministeriet.

Seg kommer nu til den Bevilling, som angaar Folkehøjskolerne. Der har Udvalget, som det vil fremgaa af Betænkningen, henvendt sig til Ministeren for at saa Oplysning om, paa hvad Maade Loven om Folkehøjskolerne og Landbrugsstolerne var udført. Der har været ført en Del Forhandling derom i Landet, og Udvalget har ønsket at kunne meddele de autentiske Oplysninger om disse Sager. Det fremgaar deraf, at der er et firdobbelst Tilsyn, som Ministeriet har etableret med Hensyn til disse Skoler, først det samme Tilsyn, som der hidtil har været gennem Docent Feilberg, dernæst et Tilsyn med de særlige Jagstoler af dertil bestillede særlige Jagmænd, fremdeles et saakaldt assisterende Tilsyn, som f. Eks. skulde hjælpe ved Vedligeholdelsen af naturhistoriske og naturvidenskabelige Samlinger og paa anden Maade, og endelig et lokalt Tilsyn, hvis Opgave væsentlig skulde være at kunne attestere de Indberetninger, som indgives fra Højskolerne, og som skulle indgives efter den ny Lov. Meningerne om dette store Apparat's Nødvendighed kunne være meget delte, men man har i Udvalget